

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mihail Kogălniceanu
 APARE SĂPTĂMĂNAL

2 ex. (Of.)
 Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
 Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
 se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
 un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
 se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Probleme catehetice

Durata lecției de religie

Nu numai în învățământ, dar de câte ori suntem în situația să expunem o problemă oarecare ni se poate pretinde și trebuie chiar să fim cu prudență și cu multă băgare de seamă la două lucruri însemnate: materialul pe care îl tratăm și situația specială a ascultătorilor noștri. Dacă nu e de puțină însemnătate să fim pe deplin în clar cu ceea ce avem de spus și spunem, apoi nu e mai puțin esențial — pentru situația noastră, pentru aceea a auditorului și pentru rodirea celor mai bune intențiuni — să întindem o considerație special de atentă și peste cei cari ne ascultă. Structura socială în care sunt înglobați aceștia, fuscelul din scara culturală pe care se razimă ei în dezvoltarea lor sufletească, situația psihologică în care se găsesc într'un moment dat, vârsta lor, etc. — toate amănunțele acestea sunt în stare să ne impună o anumită atitudine în expunerea oricărui material de învățământ și educație. Fără să ținem seamă de realitatea lor, riscăm să vorbim zadarnic, să-i răstogolim și pe ascultătorii noștri într'o stare sufletească nedorită — nici de ei și nici de noi — și chiar imposibilă și, probabil, să prohodim chiar noi la căpătâiul multor, multor intențiuni nobile și strădanii mai mult decât obositoare.

Constatările acestea se acopere, în general, cu practica însăși și din toate domeniile activității spirituale. Dar ele își găsesc o înțelegere și o prețuire preponderentă mai ales în școală și anume în școala primară.

Este foarte adevărat că lecțiile din școala de toate gradele nu sunt și nici nu trebuie să se includă în noțiunea de conferințe, dar este iarăși la înțelegerea oricui că tocmai în școală — cu deosebire în școala primară — suntem puși în fața unor ascultători mai vrednici de atenția noastră decât mulți șezători pe la diferite conferințe și prelegeri pretențioase, unor ascultători față de creșterea și îndrumarea integrală a cărora avem o răspundere morală precumpănitoare. Aici nu este și nu poate fi vorba numai de comunicarea unor cunoștințe sau de împărtășirea unor idei, nici chiar de o intervenție incidentală și deci limitată în procesul de educare a mulțimii. Aici se pune din plin și radical problema unei acțiuni directe, conștiente, continuative prin ore, zile și ani de zile, acțiune încadrată de un plan fixat cu chibzuință și condusă după o metodă rațional aleasă. Aici este vorba de educația și instrucția multor generații de copii, de creșterea viitorimei unui neam, unei biserici. Iar, în școală, educația, în mod special, nu poate fi concepută și nici nu e posibil să se desă-

vârșască decât pe realități exacte și experimentate. Calculele întâmplătoare și măsurile aproximative nu pot găsi sălaş în școală.

După cum este și firesc, între aceste amănunte bine determinate, intră și durata lecțiilor de tot felul și deci și aceea a lecției de religie. Căci și deschizătura de vreme în care intră o lecție școlară oarecare trebuie să corespundă unei măsuri, să stea în concordanță cu necesități de ordin mai adânc, să se știe încercuită într'o ramă de timp hotărâtă de cele mai obiective aprecieri pedagogice și psihologice.

Durata unei lecții de religie stă deci, și ea, în dependență de multe cerințe.

Între cerințele presupuse, vârsta școlariilor apasă destul de simțitor în cumpănă. Pe plan general, durata lecțiilor de religie stă în raport direct proporțional cu vârsta copiilor. Cu cât copiii sunt într'o etate mai puțin înaintată, cu atât trebuie să fie mai mică și durata lecțiilor. Și invers.

J. Demoor și T. Jonckheere, în lucrarea lor: Știința Educației, merg chiar atât de departe în observațiile privind durata lecțiilor școlare, încât o fixează, pe aceasta, după cum urmează:

20 minute pt. copiii dela 3—6 ani	
25—30 " " " " 6—9 "	
40 " " " " 9—12 "	
50—60 " " " " trecuți de 12 ani.	

Este dela sine înțeles, că aceste date sunt întemeiate pe observații psihologice și chiar fiziologice. La fixarea lor, puterea de atenție a copiilor și fiziologia atenției, la diferite vârste, au fost avute, fără'ndoială, în vedere. Dar, oricum ar fi, ele par să înfățișeze niște granițe cam rigide și aceasta din motivul că se referă, în primul rând, la o funcțiune a sufletului, la atenție. Chiar aderenții cei mai înfocați ai psihologiei infantile și experimentele au ajuns să recunoască, după observații practice îndelungate și obiective, că cifrele nu sunt în stare să exprime neîndoios manifestările și reacțiunile diferitelor funcțiuni ale sufletului. Și că, mai ales, ele nu se pretează la o generalizare valabilă oricând și oriunde. Totuși, se pare că tabela citată imediat mai sus exprimă destul de real durată normală a lecțiilor școlare, în raport cu vârsta copiilor. În orice caz, datele ei pot rămânea ca niște puncte de orientare și în activitatea noastră catehetică.

Pentru a rămânea însă mai legați de observații și experimentări proprii, am putea afirma că durată normală a lecțiilor de religie din școala primară, considerând totdeauna și vârsta elevilor, e bine să se întindă între 20—50

minute. Atenția copilului în vârstă de 6—7 ani poate fi captată pentru 20 minute. Dar ni se pare că a trece peste 50 minute, în durata unei lecții de religie, este prea obositor, chiar și pentru elevii trecuți de 12 ani.

După cât se poate observa, în determinarea duratei unei lecții de religie am luat și noi în considerare vârsta și, cu aceasta, puterea de atenție a elevilor. În legătură cu factorul vârstă, s'ar mai putea adăoga câteva amănunte însemnate. Dar atenția trebuie să ne preocupe, cu acest prilej, mai de aproape.

Atenția este un fel de lanternă cu dublu efect: ea luminează în același timp și conștiința noastră și obiectul asupra căruia se pironeste. Cu cât este mai statornică, mai durabilă și mai antrenată, cu atât ne stă mai mult în ajutor, spre a ne îmbogăți averea spirituală cu noi cunoștințe. Cu cât este însă mai dinamică, cu atât este și mai schimbătoare și deci mai puțin în stare să colaboreze împreună cu celelalte funcțiuni ale sufletului la achiziționarea unor cunoștințe proaspete.

Experiența personală ne arată că activitatea susținută a atenției este însă însoțită și de diverse procese fiziologice. De aici apoi și expresia de «fiziologia atenției». Dintre aceste procese, oboseala trebuie neapărat amintită. Ele se vădesc cu deosebire la copii și deci și la elevii din școala primară. W. Wundt arată că ele chiar «stau în strânsă legătură cu vârsta și cu gradul de cultură».

Referind aceste observații de natură psihologică la copiii din școala primară, remarcăm că atenția lor este în general puțin antrenată, nestatornică și că, într'adevăr, pe ei, oboseala îi cucerește foarte repede. De aici rezultă apoi și justificarea din punct de vedere psihologic și fiziologic a duratei lecțiilor de religie pentru copii. Pe acest temei zac și datele pe care le-am folosit ceva mai înainte.

S'ar putea oare să nesocotim acest specific al psihologiei infantile și să prelungim lecțiile noastre peste puterea de rezistență și atenție a copiilor? Am mai putea vorbi oare, într'un asemenea caz, despre învățământ și educație? «Fără atenție nu e conștiință și nici învățatură», (D. Theodosiu: Didactica inv. primar, pag. 39).

Având o însemnătate deosebită și în catehizație, atenția trebuie dezvoltată, educată. Fiind o funcție a sufletului, ea și poate fi dezvoltată. Dar despre modul dezvoltării atenției, a educației ei nu e locul să vorbim aici.

Ceea ce trebuie însă neapărat accentuat cu acest prilej se rezumă în a specifica datoria noastră de a evita, în catehizație, tot ceea ce dăunător dezvoltării atenției. Și aici se cade să ținem seamă de faptul, că prelungirea lecțiilor de religie peste normal echivalează cu o acțiune si-

gură spre diminuarea puterii de atenție. Iată dar, pentru ce e necesar să cunoaștem durată lecției de religie, în raport cu vârsta elevilor.

Dar durată unei lecții mai stă în dependență și de greutatea materialului pe care îl avem de tratat. Între aceste două elemente există un raport proporțional. Ceea ce este greu, aceea obosește mai repede. Într'un asemenea caz, durată lecției trebuie redusă. Dar și ceea ce este abstract obosește, mai ales pe copii, cari au o atenție sensorială. Și această împrejurare dictează deci în durată diferitelor lecții.

Fără a stărui prea mult, vom mai spune totuși că epoca din anul școlar, în care ne găsim, la un moment dat, are și ea un cuvânt de adăogat spre definirea problemei de care ne ocupăm. Începutul anului școlar însemnează și începutul în antrenarea funcțiilor sufletești ale copiilor. Ceea ce vrea să spună, că e și timpul când lecțiile nu pot avea o durată prea întinsă. Sfârșitul anului școlar coincide cu reinvierea naturii în toată frumusețea și măreția ei. Dar aceasta are ca efect, că ademenește atenția copiilor spre făumusețile naturii, spre sburdălnicie, spre cât și joc, spre excursii și — la țară — spre munca câmpului chiar. Toate amănunțele acestea sunt cam puțin favorabile unor lecții lungi și grele. Rămâne deci anotimpul de iarnă, când împrejurările ne țin parte. Aici e porțiunea de an școlar în cadrul căreia trebuie să depunem multă sârguință și să prelungim lecțiile de religie, totdeauna, în conformitate cu puterea de asimilare a școlariilor.

Ca în orice altă împrejurare, cade-se însă a remarca și cu această ocazie, că prelegătorul însuși este acela care poate suplini multe neajunsuri și care, prin personalitatea sa, prin talentul său, prin sârguința și pregătirea sa, prin metoda pe care o aplică, este factorul esențial care împacă cerințele învățământului religios cu necesitățile de ordin psihologic și fiziologic ale copiilor ce-i sunt încredințați spre creștere. Cu un prelegător nedibaciu și sătul de viață, durată cea mai redusă a lecției de religie este tocmai suficientă spre a-i obosi și desgușta pe elevi. Cu un catehet capabil, însuflețit de misiunea sa, versat în metoda de predare și cunoscător a psihologiei copiilor, durată lecțiilor de religie se acomodează în chip nesilit și chiar involuntar cu puterea sufletească a școlariilor. Catehetul care și a asigurat odată încrederea, dragostea și mai ales simpatia din partea copiilor, acela și croiește, din sufletul său și din conștiința răspunderii sale pentru sănătatea trupeză și îmbogățirea sufletească a elevilor, cele mai adecvate tipare de lecții. Un asemenea om culege și judecă măsura fiecărei lecții de religie din ochii limpezii ai copiilor și de pe fața nevinovată și mereu sinceră a lor.

D. Călugăr

Factorul religios în slujba culturalizării satelor

Tineretul și satul sânt cele două realități, asupra cărora se îndreaptă astăzi cele mai multe preocupări. Pentru amândouă s'au hărăzit instituții deosebite, cum e „Straja Țării” și „Serviciul Social”, menite să aducă o primenire vieții românești în însăși temelie ei.

În prezent, conducerea Serviciului Social pregătește o întâlnire sistematică a tineretului cult cu viața satului și, într-o mulțime de centre, se pregătesc absolvenții tuturor școlilor, pentru ca această colaborare să fie cât mai fructuoasă pentru viața satului.

Pe marginea acestei întâlniri și a importanței ei pentru ambele tabere—tineret și sat dimpotrivă—voim să ne oprim noi, evidențind rolul factorului religios în lucrarea culturalizării satelor.

Fără îndoială și până acum a existat o legătură între tineretul cult și viața satului nostru.

O mare parte dintre intelectualii noștri au pornit din acest izvor de energie naționale. În vacanțele lor, mai scurte sau mai lungi, ei s'au întors la câminul părintesc din sat și au sorbit din atmosfera, miresmuită cu tradiții religioase, a satului.

Dar pe măsură ce tinărul, plecat din sat, înainta prin labirintul teoriilor științifice, el pierdea firul ariadnic, aducător de lumină din viața satului său. Erău două evoluții deosebite.

Una înceată, sigură și sănătoasă a satului; alta grăbită și plină de ispite, a tinărului care se trudea să adune cât mai multe cunoștințe fără să aibă răgazul de-a le cerne prin filtrul specificului național și de-a înlătura elementele străine de sufletul românesc. Așa încât tinărul se îndepărta tot mai mult de bucuțiile, credințele, „gândurile, lipsurile și durerile” satului său. Era un înstrăinat. Obiceiurile strămoșești de sărbători nu mai aveau ecou în sufletul lui, și după două trei zile de ședere în sat părea plictisit și învoaca un motiv către părinți ca să dispară iarăși în viața anonimă a orașului. Această înstrăinare o simțea satul. O simțea mai întâi tatăl și mama, care cu strângere de inimă observau că fiul lor nu mai are tragere de inimă pentru sat și pentru cele sfinte.

Uneori, mai rar, acest dureros divorț, dintre viața tinărului intelectual și viața satului, s'a arătat chiar în familiile de preoți.

Iată de ce, în întâlnirea de acum, a tineretului cărturar cu satul, trebuie pusă o mare grijă, ca să nu fie o întâlnire de suprafață, ci o fuziune mai adâncă. În viața satului nostru sânt realități vii, peste care nu putem trece cu vederea. Între acestea factorul religios a avut un rol preponderent. Poporul a concrescut cu el, și Biserica i-l-a păstrat și propovedit în îndeplinind prin aceasta, multă vreme, funcția de culturalizare, „ridicare și întărire a neamului”.

De aceea, a spus cu drept cuvânt, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, la deschiderea cursurilor de echipieri ai Serviciului Social din Sibiu: «Sânțefi obligați a lua contact cu realitățile satului, ca să-i cunoașteți gândurile, lipsurile și durerile sale».

Iar dl profesor N. Iorga își încheia cam astfel una din conferințele dela Vălenii de Munte: „Viața și Statul nostru, trebuie să se adapteze formelor de sinteză milenară pe care și le-a creat neamul românesc”.

Credința în Dumnezeu, din care a țâșnit în viața poporului dela sate cea bogăție nesfârșită de obiceiuri religioase, a fost pivotul în jurul căruia s'a dezvoltat și întărit neamul.

Iată de ce tinerii mandatarii ai culturii și progresului în satele noastre, învățători, medici, agronomi, ingineri și în special tinerii absolvenți de teologie, trebuie să fie solii credinței în Dumnezeu și nu groparii acestei credințe. Nu cumva să mișcăm viața satului din fânățile sănătoase ale tradiției lui religioase, ca să-l aruncăm în vârtejul unor teorii, sub motiv că l culturalizăm.

E atât de puternică prezența factorului religios în viața satului nostru, încât ea nu poate fi înțeleasă și descrisă cu adevărat decât privindu-o prin prizma trăirii religioase. Dupăcum nu se pot vedea culorile razei solare, decât lăsându-o să cadă pe o prizmă, totașa până nu privești viața țăranelui, luminată de credința lui în Dumnezeu, nu o înțelegi cu adevărat.

O monografie, sau oricare carte a satului, din care lipsește factorul religios, este o carte care n'a pătruns în esența vieții sătești.

Dar, ca să poată fi descrisă această viață, trebuie trăită. Ca să ridicăm satele noastre trebuie să pătrundem mai întâi în trăirea lor religioasă. Ea nu

poate fi cuprinsă în întrebări fugare, nici comparată cu practicile sau miturile diferitelor popoare păgâne. Elementul religios, în viața țăranelui nostru, e un element monoteist.

Până și superstițiile pe care le-a împrumutat dela alte neamuri, au primit o modelare în sufletul românului, încât s'au adaptat gândirii și simțirii lui creștine.

Singurul drum bun, în opera de culturalizare a satelor, este: *cultură din și prin credință*. Pr. Vasile Coman

Ca în toți anii, ziua Marinei a fost prilejul unor grandioase serbări, care s'au desfășurat la Constanța în prezența M. S. Regelui Carol II, a Măriei Sale Marelui Voevod Mihai, a dlui prim ministru, dlor Consilieri Regali și întregului guvern. Anul acesta serbările au căpătat un sens mai bogat și o strălucire mai mult prin înscrierea Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba-Iulia în cadrele Marinei Regale și pentru solemnitatea punerii pietrei fundamentale a portului dela Tașaul.

Cuvântărilor, rostite cu acest prilej, M. S. Regele a răspuns zicând:

Din punct de vedere al apărării naționale, eforturile ce s'au făcut pentru înzestrarea marinei arată, că acei cari au răspunderea treburilor în această țară sunt hotărâți de a o întări, pe cât ne permit mijloacele, alături de marea ei soră, armata de uscat.

Se împlinește un an dela aplicarea noii reforme administrative și instalarea rezidenților regali.

Această așezare din anul trecut are prioritatea de a fi pus efectiv în practică principiul descentralizării, stimulând inițiativele locale și înlăturând în mare măsură birocratismul în care se înpotmolea viața de sat.

Trebuie îndeosebi să amintim spiritul creator, probat de rezidențele regale, în toate sectoarele vieții naționale. Investițiile au sporit pretutindeni cu 40 la sută, și echilibrul bugetar a ajuns pentru prima dată realitate. O adunare sumară de cifre demonstrează, că numai în zece luni patrimoniul public al țării a crescut cu peste un miliard lei în cele mai pozitive opere, cum sânt: înzestrarea orașelor și a satelor, asistența medicală și socială, modernizarea drumurilor, cantine școlare, încurajarea agriculturii, dezvoltarea instituțiilor culturale și amplificarea lucrărilor de estetică urbanistică. Iată rezultat decurgând din spiritul și metodele legii administrative, întocmită și aplicată de primul ministru de astăzi al țării, dl Armand Călinescu.

Metoda de organizare, a finanțelor locale pe ținuturi, a adus o justă reparție bugetară și înnulțirea posibilităților de creație în regiunile întârziate sub raportul dezvoltării gospodărești.

Cercuri religioase.—Din preajma umbrelor castelului Corvineștilor de Hunedoara nu s'au prea dat rapoarte publice despre munca Cercurilor religioase. În preajma „pădurenimii” hunedorene, se operează însă cu zor și sistematic cu ajutorul Cercurilor religioase. Astfel de întrunire s'a ținut în Nădăștia de jos în Dumineca dela 13 Aug. c.

A fost o manifestație sufletească din cele mai impunătoare.

Vrednicile membre ale Reuniunii femeilor de aici, au hotărât împodobirea iconostasului completându-l cu tablouri religioase admirabile, opera talentatului profesor și pictor bis. dela Sibiu, Ilie Chidu, tablouri așezate în rame cu gust lucrate de fiul parohiei noastre, fâmplarul ostaș, Alexandru Stanciu. Vestea că în Nădăștia de jos, se vor sfinți în 13 Aug. icoanele, a îndemnat multă lume și din alte parohii apropiate să participe la festivitate.

Serviciul divin, la sfla liturgie, este susținut de corul tineretului Sft. George din localitate, condus de ostașul pomenit, Alexandru Stanciu. Se cuminică peste 80 credincioși, spovediți la vecernia din presară, ear câțiva străini în dimineața zilei. Se face sfințirea icoanelor, cetindu-se pe lângă rugăciunile cerute de tipic și rugăciunile pentru ploae. Parohul locului, Pr. G. Rain, ține o predică ocazională, în care arată că sărbătoarea de astăzi își are pēatra de temelie pusă în Dumineca bolnavilor din postul Sf. Paști:

În adunarea dela vecernea din Dum. Paștilor și încă una din ziua Sf. Gheorghe, au început a curge dăruirile benevole, ridicându-se la suma de peste 4000 lei. Urmează cetirea listei membrilor cinstitoare cu sumele oferite.

La ora 3 d. a., Societatea „Sft. Gheorghe” a tineretului din loc, prezintă piesa teatrală: „Fiul rățacit”.

La ora 5 se servește vecernia, urmată de adunarea credincioșilor din Oastea Domnului — cu un program de cuvântări, cântări și recitări.

Pr. G. Rain, mulțumește „Ostașilor” zicând, că se bucură că vede o asemenea mișcare religioasă, de înviore a sufletească, în straturile credinciosului nostru popor, și cere ostașilor ca, la vremuri de ispite, să fie ostași ai faptelor înălțătoare. — Asistent.

* FOIȘOARA *

Meditații

In cimitir

Mă poartă pașii în cimitir și gândul la cei duși din lume, ori de câte ori toamna bate cu mâna ofilită la poarta sufletului nostru.

E apus de soare 'n amurg de toamnă, cu croncănit de cocori întârziați...

În fiecare an merg acolo în căutarea timpului trecut, și spre a lua noi puteri pentru călătoria ce o mai am de făcut.

Mă îndrept spre poarta veche ștearsă de vremi, roasă de carii vremelnice, ce se deschide rar și greu spre a primi noi locatari înăuntru.

Portal uitat de vremuri străjuește ca o catapetasmă cu inscripția «Loc de odihnă» la căpătâiul unei lumi deosebite de a noastră.

Îmi deschide paznicul, cu greu zornăit de fier, ușa, al cărei șgomot parcă vrea să trezească din somn pe cei ce dorm aici.

În cimitir... E atâta liniște și singurătate toamna. Tei mari, desbrăcați de poadoabă, brazi șuerând melancolic, o psal-

modie ca un val ce pierе 'n întinsul apelor.

Bătătoresc o cărare lungă și pietroasă, presărată cu frunze moarte. Falnic și sfidând văzduhul, cu capete negre sau cu brațe, în semn de implorare se ridică peste brădetul pitic monumentele funebre.

Raze blânde de soare trist se răsfrâng în ele jucându-se printre crengi pleșuve doar cu un smoc de frunze întârziate. Sub ele dorm oamenii cari „au fost”. Unii din ei au sdrobit pe cei slabi, și s'au ridicat pe ruinele lor, alergând după himera fericirii pământești. Ce a rămas din ei? Un pumn de țărână și un soclu de peatră ridicat deasupra veșnicei lor chillii, spre a dovedi desertăciunea unei goane nebune după lucruri trecătoare.

Sânt morți și uitați.

Printre toate acestea se ridică stielnic, parcă nici n'ar îndrăzni să se arate, câte o cruce simplă inconjurată de brazi și împodobită mereu cu flori. Sub ele veghează duhul marilor binefăcători, cari și-au ridicat altare în sufletele celor oropsiți, prin mângăierea, prin jertfa și lumina ce au împrăștiat în jurul lor. Umil îmi plec genunchii murmurând o rugă pentru ei, în locul bătătorit de atâția alții înainte de mine. Duhul lor veghează și conduce destinele celor rămași pe urma lor.

Plin de liniștea ce se coboară 'n suflet în fața acestora, înfășurat de mires-

mele florilor și vântului călător, îmi urmez drumul.

Întâlnesc la periferia cimitirului cruci de lemn, gârbovite de vremi, ele străjuiesc pe cei umili și alungați de soartă. O moviliță de pământ, plină de iarbă și o uitare deodată cu intrarea în acest templu al tăcerii, iată partea lor deacum înainte. După o viață ștearsă și tăcută, cu multe dureri și rare bucurii, ei s'au stins ca un ecou în fund de pădure, așa cum le-a fost viața. Deasupra crucii lor își cântă jalea fagii și stejarii îngălbeniți, în această toamnă tristă, iar vara sprintenii greieri le alină somnul.

Privesc aceste cruci și gândul mă poartă departe, departe.

În Monte Cimone, pe munți pleșuvi de piatră, ca marmora, în scăpărări de cremene din amnar de obuze cu scânteie ucigătoare, și'n muzica macabră a măcelului, a căzut tatăl meu. Sfârtecat de obuze așa „precum i-a fost scris”, cu gândul la noi cei rămași și cu ochii spre cer de unde cerea iertarea păcatelor și merinde pentru noul drum lung și greu pe care apuca în acel moment, el s'a prăbușit ca atâția alții în țară străină aflându-și pat în piatră dură și rece. Doarme de 21 de ani și tot mai tare îi simt chemarea adusă pe aripi de vânt. Va avea oare vreo cruce la căpătâi? Va așterne cineva o floare pe mormântul

lui? Imi cântă 'n urechi cântecul de pesteveac în orele de singurătate. Orfan și fără sprijin, crescut în răbdare și suferință, caut mereu printre acești necunoscuți și aștern o mână de flori pe un mormânt ca prinos de departe celui ce atât de mult ne-a iubit.

E întunerec negru. Nori masivi aleargă pe deasupra mea, iar jos cântec de frunze. În văzduh mii de glasuri se ridică departe, apoi tot mai aproape, până mă inconjoară: Sânt duhurile celor morți. Ei se roagă stielnic lui Dumnezeu ca să trimită har, milă și pace peste oameni imvrăjiți, iar dela cei vii ei cerșesc „niște și bunăvoire”. Lăsați muzica tuiului și dansul răboiului” strigă ei. „Nu vă grăbiți a vă pogorâ în groapă”.

„Priviți taina mormântului și aduceți-vă aminte că sânțefi muritor”. Înțelegeți desertăciunea trudei omer ești și vă înălțați sufletele spre „Părintele luminilor”, de unde vine toată darea cea bună, și cereți smeriți ajutor și izbăvire din necazurile vieții voastre”.

Târziu în noapte, în rugăciunile din templul odihnei, cu sufletul înălțat spre Dumnezeu, mă întorc în lume, în necazuri și suferințe, ca prin nouă muncă, în via Domnului, să ies biruitor asupra lor.

Pr. Viorel Ogradă

Biserica și Serviciul Social

Patru mii de absolvenți ai tuturor școlilor noastre petrec luna aceasta în tabere unde se pregătesc pentru misiunea nobilă a ridicării satelor românești la un mai înalt nivel de viață. În tabere li se dă o educație insuflată de duhul disciplinei și al seriozității morale. Biserica urmărește cu bucurie această lucrare și-i așteaptă pe tineri cu dragoste în satele românești ca să-și dea sprijinul lor entuziast preoților și învățătorilor în munca ce o desfășoară acolo zi de zi.

Tineretului nostru i se infuzează un nou ideal, cel mai frumos ideal, acela al slujbei desinteresate pentru poporul nostru. Dacă acest tineret era și până acum naționalist și idealist, de acum el este îndrumat la un idealism de fapte.

Biserica întâmpină acest epocal început de slujbă națională a cărturării noastre, cu atât mai mare bucurie, cu cât constată din tot mai multe semne că ea se vrea miruită cu duhul creștin.

În acest sens este plin de elocvență Nr. 6 din revista: «Curierul Serviciului Social» care se ocupă în întregime cu: «Biserica și Serviciul Social».

Problema este cercetată din toate laturile. Se arată caracterul creștin al spiritului care însuflește Serviciul Social, se lămuresc foloasele ce le poate aduce acest Serviciu Bisericii și vice-versa, se constată numărul copleșitor de mare al preoților președinți de Cămine culturale și al teologilor din echipele regale și din comandamentele școalelor de echipieri, se descrie felul de lucrare al teologului echipier în mijlocul satului etc.

Ca o dovadă în plus despre legătura intimă ce se stabilește dela început între Serviciul Social și Biserică, remarcăm că revista citată este redactată aproape numai de scriitorii pe cari îi cunoaștem bine dela revistele „Gândirea” și „Sfarmă Piatră”.

Întâlnim în paginile ei pe dnii: Pan Vizirescu, Horia Nițulescu, N. Crevedia, Vintilă Horia, teologii I. Sanda, C. Dejan, pâr. Gr. N. Popescu etc.

Este de altfel și dela sine înțeles ca la o lucrare ca aceasta, care e sută la sută misiune, slujitorii Bisericii să se afle dela început în primele rânduri și tot duhul ei să-l întrepună. D. S.

Alătura de drum

Di Dr. N. Căliman, director jud. al Serviciului Social dela Brașov, scrie în Nr. din 20 Iulie al „Gazetei Transilvaniei” într-un articol intitulat „Gânduri pentru un program de activitate în cadrul Serviciului Social” următoarea ineptie: „Adevărata viață este organizare... Cele mai elementare ființe, au putut ajunge la viață, din materie primă, amorfă, numai prin organizare”. Pentru dl Dr. Căliman aceasta ar fi un argument pentru importanța organizării în lucrarea de culturalizare a satelor.

Se vede că dl Dr. Căliman, primit în Serviciul Social dela „Astra”, nu-și dă seama de spiritul creștin al Serviciului Social. Ar trebui să meargă la o tabără de echipieri. Cu asemenea concepții nu știu ce-ar putea face dl Căliman la sate. Și nu știm ce l-ar putea însufleși într-o asemenea lucrare, dacă la urma urmelor totul e materie, destinat putreziciunii și condus de legile de neincovoiat ale materiei.

Dar par'că e un făcut: cine e în conflict cu Biserica, e în conflict și cu logica. «Ființele elementare» ale dlui Căliman sunt foarte ciudate, căci ele n'aveau viață, ci „au ajuns la viață”, fiind „materie primă”.

Și apoi să nu rădă poporul, când i se vorbește așa!

INFORMAȚIUNI

Ministerul Cultelor a luat dispoziții pentru așezarea unei pietre funerare pe mormântul primului Patriarh al țării românești și sfetnic regesc Miron Cristea. Pe piatră se va scrie, pe scurt, viața și faptele marelui păstor.

Congresul profesorilor dela *Academiile teologice din mitropolia Ardealului se va ține anul acesta la Arad în jumătatea a doua a lunii Septembrie.*

† Văd. preoteasă Elena Nistor, a încetat din viață, în Sibiu, în vârstă de 78 ani. Defuncta era mama unor vrednici fii și fiice: protopopul Aurel în Sf. Gheorghe, medicul Pompiliu, consilierul arhiepiscopesc Virgil în Sibiu, Dionizie fost profesor la liceul „A. Șaguna” din Brașov și căzut ca erou în marele război, precum și fiicele Valeria și Cornelia. Inmormântarea regretatei preotese s'a făcut, în 14 I, c., în comuna Araci, unde răposata muncise cu râvnă, alături de soțul său, în slujba neamului și a bisericii. Familia, rudeniile și poporul păstorit o deplâng ca pe o harnică și cucernică preoteasă. Odihnească în locașurile dreptilor!

Donații. Oficiul parohial ortodox român din Sibiu-inf. I. aduce cele mai călduroase mulțumiri Dnei și Dlui Maria și maior Nicolae Fanea pentru frumosul dar, în sumă de 10.000 lei făcut, sf. biserici din loc.

Dumnezeu să le răsplătească jertfa și să fie o pildă de urmat și pentru alți credincioși. — Pr. Ioan Chioaru.

În 9, 10 și 11 Septembrie a. c. se va ține la Cluj adunarea anuală a societății culturale „Astra”, cu un program bogat și ales. În ziua întâi, Sâmbătă d. a., în sala rezidenții regale, dnii profesori universitari, Dr. Iuliu Hățeganu și Dr. G. Benetato vor face interesante comunicări cu raport la viața și traiul țărânului român. Va urma, după aceasta comemorarea lui Mihai Eminescu, despre care va vorbi dl prof. Horia Teulescu dela Sighișoara. În ziua a doua, Duminecă, se deschid festivitățile prin slujba religioasă în catedrala ortodoxă din piața Cuza Vodă, după care asistența se întrunește, în sala colegiului academic, la prima ședință a adunării generale. După deschidere și după salutul autorităților, va cuvânta dl I. Lupaș, profesor universitar, despre: Problema transilvană în prima perioadă a domniei Regelui Carol I. Urmează vizitarea expoziției plastice a „Astrei” și masa în saloanele Colegiului academic. După amiază și seara: festivalul Șoimilor Carpaților, vizitarea parcului Regele Carol II., expoziția „Trecutul și prezentul Astrei”, reprezentarea operii Kir Ianulea în Teatrul național, în sfârșit balul organizat de tineret.

Luni, în 11 Sept., se ține ședința a doua, cu diferitele rapoarte ale comisiilor etc.

Oaspeți bine veniți și bine primiți. Două grupe de vizitatori, unul de englezi, altul de cercetași francezi, au sosit zilele acestea, din spre Făgăraș, la Sibiu pentru a cunoaște și a prețui frumusețile orașului nostru și ale împrejurimii sale. Oaspeții au fost găzduiți și conduși cu deosebită prevenire să vadă tot ce merită să fie văzut în această localitate. Astfel au vizitat Catedrala mitropoliei, Academia teologică, muzeele, grădina zoologică etc. Primire călduroasă li s'a făcut și în celelalte regiuni ale țării noastre.

În internatul de fete al Asociațiunii „Astra” din Sibiu, str. Șaguna 8, se primesc, pe anul școlar 1939—1940, eleve dela școalele de fete din acest oraș. Taxa de întreținere în internat este de lei 14 mii anual, care se poate plăti în rate lunare de lei 1400, anticipativ. Pentru internat se cere îmbrăcăminte și rușuria necesară. Inscriserile se fac, în luna August, la direcția școlii respective.

Biserică plutind pe ape. Comunele unor pescari săraci, situate la marginea de nord-est dela Hudson-Bay, nu au bani de ajuns ca să-și clădească o biserică și să întrețină un preot, cu atât mai ales că satele se găsesc la mari depărțări unele de altele; așa că o singură biserică, pentru toți acești pescari, e greu de închipuit. De aceea oamenii s'au socotit să-și cumpere împreună o corabie veche, pe care apoi au transformat-o în biserică. Astfel în fiecare Duminecă, această corabie-biserică pornește de-a lungul țărmurilor satelor, oprindu-se pretutindeni, pentruca pescarii să poată veni să asculte slujba religioasă.

Trăsura în care Marele Napoleon s'a înapoiat din Rusia. În Europa centrală există două trăsuri pe care le-a folosit Napoleon la înapoarea sa din Rusia după expediția nefericită din anul 1812. La Praga, în Muzeul Poștal, se păstrează sania în care a mers Napoleon prin plaiurile înzăpezite ale Rusiei, iar în comuna Radun din apropiere de Troppau, într'un castel medieval, trăsura folosită de Napoleon în regiunile unde nu era zăpadă. Această trăsură a fost lăsată de Napoleon în castelul dela Radun, după ce s'a odihnit și a înnopțat în el. Trăsura a fost apoi reparată și a rămas în castel până astăzi ca un obiect de mare valoare.

Potrivite măsuri au luat autoritățile din Norvegia, care se luptă din răspuțeri pentru a reprimă patima beției. De curând au hotărât ca lefurile alcoolice să se plătească numai la mâna femeilor acestora. Pentru alcoolici s'a deschis și un sanatoriu.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 20 August 1939, va predica părintele protopop Em. Cioran.

Meditație

Scoală, ia-ți patul și mergi la casa ta, (Matei 9).

Era 'n apus de soare, când Mântuitorul străbătea ținuturile mării Tiberiadei. S'a potolit căldura zilei de vară, și noroade multe îl impresurau, când obosit cum era s'a urcat în corabie și a trecut în orașul său să se recreieze. Durerea însă, purtată de atâția năpăstuiți, l-a întovărășit și acolo. Orbi, șchiopi, leproși și slăbănogi, veneau ca niște oi rânite, la picioarele Păstorului cel bun.

Aproape striviți de mulțime răsbat cu greu câțiva oameni, purtând patul cu slăbănogul. Ei erau convinși de bunătatea și puterea Fiului Omului și incredințați că va vindeca pe acest suferind. Dar bolnavul, care nu mai era decât umbră de om? El a fost rob în temnița suferinții, condamnat pe viață să poarte povara păcatelor sale. Ce chin pe el când vedea oamenii cum aleargă după treburi, se mișcă toți și toate în univers, fără a se opri la nefericirea lui nici o clipă.

Viața lui de odinioară, de petreceri și păcate, i se pare atât de departe că abia dacă se mai zărește din negura suferinții prezente. Floare ofilită, de miasme răufăcătoare, a păcatelor și a durerii, el neputincios e scos de semenii lui plini de nădejde că Iisus Domnul va izbăvi pe acest om. Omul avea puțină speranță de vindecare, pentru că toți până la el cari au fost atinși de boala aceasta, au fost siliți a și purta durerea până la ușa mormântului. Nu gânduri de pocăință și de îndreptare îl munciau acum pe el, care odată atinse culmile desfătării, ci chinurile desnădejdiei îl învăluiau cu talazurile lor.

În acest drum spre isvorul tămăduirii de departe încă l-au pătruns razele nădejdiei emanate de soarele Hristos.

Cât de sfios se apropie de Stăpânul său, din cauza duhului celui rău care a sămănat multă neîncredere în suflet.

Mântuitorul îi zice: „Îndrăznește, fiule, păcatele tale sânt iertate”. „Aruncă în focul pocăinții toate buruienile păcatelor, desleagă obezile care te-au ținut încătușat până acum. Deschide larg poarta sufletu-

lui, ca să pătrundă în el Soarele tămăduitor. Aprinde candela credinții și a nădejdiei, ca luminându-te tu, să îi luminezi și altora”.

Și s'a pocăit. Șiroaie de lacrimi curgeau pe fața lui, și toată tina de pe ochii minții lui s'a spălat. Nu osândirea, ci îndreptarea lui a vrut-o Domnul. A îndrăznit slăbănogul, s'a apropiat cu drag de Dumnezeu. De aceea și sentința e atât de dulce pentru el: „Scoală, ia-ți patul tău și mergi la casa ta”. Ce schimbare s'a făcut în el? Ce limbă omenească ar putea spune bucuria lui la lepădarea omului vechi și îmbrăcarea în cel nou? Ca cerbul scăpat din legături a săltat din pat, și câtă recunoștință a depus el la picioarele binefăcătorului său; ce inimă infrântă și smerită va fi oferit el Domnului nostru Iisus Hristos, înainte de a-și lua patul în spinare și a se îndrepta spre casa sa!

Și noi, Doamne, sântem bolnavi. Zăcem pe patul păcatelor, al vrăjbiei și neînțelegerii. Lumea își acopere fața, să nu Te mai privească pe Tine, cel ce toate leții cu dreapta Ta. Robi ai păcatelor, noi nu căutăm calea crucii Tale, ci ne îndreptăm privirea spre pereții goi ai vremelnicei. Urechile noastre nu te ascultă. În zadar răsună blând și dulce glasul Tău de păstor bun.

„Îndrăznește, fiule, păcatele tale sânt iertate”, — căci oamenii fug dela fața Ta...

Vino, Doamne, cu puterea Ta și ne izbăvește! Scoală-ne și pe noi din patul durerii! Impacă lumea Ta, pentru cei buni și drepti cari au mai rămas în cetatea vremelnicei. Ascultă, Doamne Dumnezeu nostru, ajută necredinții și întinde mâna Ta, ca să nu pierim în valuri.

Pr. Viorel Ogradă

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Se primesc

elevi în pensiuine pe lângă instruirea perfectă în limba germană la GUSTAV EITEL, fost (15) 1—1 director silvic, Sibiu str. Crucii 3.

Anunț de licitație

Oficiul parohial ort. rom. din comuna Vârghiș, județul Odorhei, de comun acord cu credincioșii din comuna Filia, în baza aprobării Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu No. 3397—1937, dă în întreprindere prin licitație publică, cu oferte închise și supra oferte verbale, lucrările de edificare ale bisericii din Filia.

Licitația se ține la 3 Septembrie, ora 3 p. m. în biroul oficiului parohial din Vârghiș, unde se vor putea vedea zilnic planurile, devizul și caietul de sarcini.

Ofertanții, deodată cu ofertele, vor depune o garanție de 5% în numerar sau efecte de stat, calculate la cursul zilei.

Cheltuielile de deplasare privesc exclusiv pe antreprenorii respectivi.

Vârghiș, la 6 August 1939.

Pr. Ioan Popa paroh

(61) 1—1

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

„ALBINA”, institut de credit și de economii, s. a. Sibiu

Bilanț brut la 30 Iunie 1939

ACTIV

		Lei	
Casa			
a) Numerar efectiv		21.585.615	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.		46.355.523	67.941.138
Disponibil la bănci :			
a) In țară		6.889.150	
b) In străinătate		1.479.271	8.368.421
Portofoliul de titluri :			
I. Titluri românești :			
1. Cu venit fix :			
	In portofoliu	In gaj	
	v. r.	v. r.	
a) Efecte publice			18.809.993
v. n. 37.020.050	18.809.993	—	
b) Scris. și oblig.			1.793.817
v. n. 3.113.375	1.793.817	—	
2. Cu venit variabil :			
c) Acțiuni cotate la bursă :			
v. n. 15.427.050	12.924.497	—	12.924.497
d) Acțiuni necotate la bursă :			
v. n. 26.881.690	15.131.843	—	28.056.340
II. Titluri străine :			
a) Efecte		1.132	
b) Acțiuni		900	2.032
48.662.182			
Plasamentul fondului de rezervă :			
Efecte publice garantate de stat			
v. n. 7.217.500			4.474.850
Portofoliul de scont :			
	In Port.	Reescontate	
I. Plătibil în țară :			
a) Cambii g. c. dv. gar.	17.758.070	—	17.758.070
b) „ fără gar.	40.029.454	12.044.430	52.073.884
c) „ cu gar. ipot.	91.626.834	62.467.850	154.094.684
d) „ gar. titl. mărî.	2.969.371	—	2.969.371
	152.383.729	74.512.280	226.896.009
Debitori :			
	In Port.	Reescontate	
I. Din țară :			
a) Debitori fără gar.	21.265.364	5.725.000	26.990.364
b) Deb. g. cu ef. com.	1.176.590	—	1.176.590
c) „ „ titluri	17.094.689	4.233.000	21.327.689
d) „ „ mărfuri	3.051.787	—	3.051.787
e) „ „ ipot.	102.252.276	4.300.000	106.552.276
f) „ „ div.	52.157.360	—	52.157.360
	196.998.066	14.258.000	211.256.066
II. Din străinătate :			
			623.357
211.879.423			
Creanțe în conversiune conf. Legii din 7 IV 1934 (cota red.)			
a) In portofoliu		105.119.552	
b) Reescontate		93.801.648	198.921.200
Participațiuni :			
In țară :			
La alte întreprinderi			
			5.800.000
Imprumuturi pe termen lung			
			16.401.727
Imobile :			
a) Pentru uzul propriu și înmagazinare de mărfuri		14.446.948	
b) Pentru locuințele funcționarilor		12.130.000	
c) Alte imobile		55.745.953	82.322.901
Mobilier :			
Conturi diverse debitoare			
			34.758.906
Cheltuieli de administrație :			
a) Salare și indemnizații		9.818.155	
b) Diverse		3.391.849	13.210.004
1.954.062			
Impozite și taxe			
Bobânzi plătite :			
a) La depuneri		5.792.059	
b) La reescont		1.684.486	
c) La alți creditori		3.069.910	10.546.455
			932.137.278

PASIV

		Lei	
Capital social			100.000.000
Fonduri de rezervă :			
a) Rezervă legală		18.084.105	
b) Alte fonduri :			
1. Fondul cultural		3.485.068	
2. Fondul P. Cosma		1.064.980	4.550.048
22.634.153			
Fonduri de amortisment :			
a) Pentru creanțe dubioase		28.752.337	
b) Pentru imobile		5.000.000	33.752.337
7.647.629			
Diferențe de curs nerealizate la portofol. de titluri			
25.108.323			
Fondul patronal de pensii al funcționarilor institutului			
Depuneri spre fructificare :			
Din țară :			
1. La purtător sau nominative dar plăt. la purtător			
	La vedere	Pe termen	
a) Cu livr. de econ. la purtător	31.715.714	7.956.074	39.671.788
b) Cu livr. de econ. nom. dar plăt. la purt.	8.584.882	693.315	9.278.197
48.949.985			
2. Nominative			
a) pe livr. de econ.	193.216.790	19.442.019	212.658.809
3. Depuneri vechi reduse prin aranj.			
	141.192.097		141.192.097
402.800.891			
Creditori :			
I. Din țară :			
a) Creditori reduși Sold neexigibil:	—	2.900.731	2.900.731
b) Creditori nereduși	92.624.807	13.416.131	106.040.938
108.941.669			
II. Din străinătate :			
	1.208.506	62.401	1.270.907
110.212.576			
Angajamente de reescont provenite din :			
Ef. scont. Cambii de circ.			
In țară :			
1. Curente			
a) La B. N. R.	71.780.280	14.258.000	86.038.280
b) Gir. la B. N. R.	2.732.000	—	2.732.000
88.770.280			
2. In conversiune (cota redusă)			
			93.801.648
182.571.928			
Cecuri și ordine de plată emise :			
I. Simple			
cu plată în țară			
			3.547.429
Dividende neridicate			
			827.988
Conturi diverse creditoare			
			5.909.681
Report din beneficiul anului precedent			
			1.156.074
Dobânzi incasate :			
a) Dela portofoliul de scont		12.499.586	
b) Dela debitori		6.302.256	18.801.842
9.818.116			
Comisioane incasate			
Venitul portofoliului de titluri :			
Din cupoane exigibile			
			2.240.725
Venitul imobilelor			
			4.459.309
Beneficii diverse			
			648.277
			932.137.278

ACTIV

		Lei	
Cauțiuni statutare			6.674.500
Debitori pt. avaluri și scris. de gar. date de bancă :			
In țară			
			33.986.969
Efecte comerciale în gaj :			
In portofoliu			
			986.485
Cambii de circulație :			
a) In portofoliu		185.489.804	
b) Reescontate		14.258.000	199.747.804
Efecte spre incasare :			
a) In portofoliu		5.741.090	
b) La corespondenți		3.683.317	9.424.407
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și gar. diverse :			
In portofoliu			
			922.130.697
Titluri în gaj :			
In portofoliu			
			26.384.543
Depozite de titluri și alte valori în păstrare			
			135.750.383
Debitori de titluri împrumutate			
			16.263.500
			1.351.349.288

Conturi de ordine

PASIV

		Lei	
Deponenți de cauțiuni statutare			6.674.500
Creditori pt. avaluri și garanții date de bancă :			
In țară			
			33.986.969
Deponenți de efecte comerciale în gaj			
			986.485
Deponenți de cambii de circulație			
			199.747.804
Remitenți de efecte spre incasare			
			9.424.407
Deponenți de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj și gar. diverse			
			922.130.697
Deponenți de titluri în gaj			
			26.384.543
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare			
			135.750.383
Creditori pt. titluri împrumutate			
			16.263.500
			1.351.349.288

Sibiu, la 30 Iunie 1939.

[ss] Dr. I. Beu
Președintele Consiliului de Administrație.[ss] Lucian Cioranu
Director General.Șeful contabilității: [ss] N. Petruțiu
Expert contabil.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

[ss] Dr. Nicolae Comșa

[ss] Dr. Lucian Borcia

[ss] Dr. V. Bologa

[ss] Dr. Alexandru Dragomir

[ss] Dr. I. Lupaș

[ss] Alexandru Lapedatu

[ss] Dr. Victor Stanciu

[ss] Dr. Octavian Russu

Sibiu, la 29 Iulie 1939.

Verificat și găsit în conformitate cu codul de Comerț și Legea Bancară

CONSILIUL DE CENSORI:

[ss] Constantin Popp
Președinte.

[ss] Dr. Gheorghe Proca

[ss] Dr. Nicolae Schiau

[ss] Matei Jiga
expert-contabil.